

flippe med det Halve af den Tid, der overskyder de tre Aar, jeg har i alt Fald forstaaet det saaledes, at, naar en Lieutenant havde været sex Aar Lærer ved en Undervisningsanstalt, saa behøvede han kun tre Aars dansk Orlogsfart, thi det Halve af sex er tre. Endnu uheldigere vilde det være, hvis der var Tale om Valgavancement, thi saa vilde den samme Bestemmelse om Defourtering af den halve Tid kunne have til Følge, at man kunde komme i det Likhede, at, naar en Lieutenant i fire Aar havde været Lærer, forlangte man ikke mere end to Aars Spørt i dansk Orlogstjeneste, for at han kunde blive fremmet til Kapitain. Derimod kan jeg i høi Grad paastaa Bestemmelsen i § 51 om, at Sekondlieutenanterne, naar de have opfyldt de Betingelser, der fordres, for at de kunne avancere til Premierlieutenant, faae kongelig Stadfestelse paa deres Udnøvnelse. Vigeledes skal jeg være den høitærede Minister overordentlig taknemlig for, at Reserve-lieutenantsituationen er foreslaaet at blive langt fastere, end den tidligere var. Man kan jo ikke Andet end fremhæve, at der i den omtalte tidligere Betænkning har været anset over, at deres Uddannelse var for kort; dette er imidlertid forandret derhen, at, naar de have gjen-nemgaaet Skolen, skulle de ombord paa Skibene, og først i Henshold til den Kommandation, de faae af vedkommende Skibschef, blive de Reserve-lieutenanter. Med Hensyn til § 52, som omhandler Aldersgrændsen, staaer jeg endnu paa samme Standpunkt, som jeg stod i Foraaret. Jeg stod dengang ganske ene. Jeg erindrer meget godt, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) sagde til mig, at jeg vistnok var den Gæst med min Opfattelse, undtagen den ærede Minister. Jeg skal vedtjende mig den endnu. Jeg holder paa, at, naar Officererne have Ret til efter bestemte Aar at forlange deres Afsted med Pension, saa er det fuldkommen rigtigt, at Maaskestrene have akkurat den samme Ret. Det forekommer mig rigtigt. Aldersgrændsen kunde jeg helst ønske ophævet; møder det imidlertid for stor Modstand, vilde jeg dog idetmindste ønske, at der med Hensyn til Aldersgrændsen tilstøedes en Bestemmelse, der omtrent lød saaledes: Officererne kunne blive afstedbagede fra det og det Aar, medmindre Avancementskommissionen i Forening med Ministeren finder, at hans Bibeholdelse var til Tjenestens Lære. I § 46 er der Tale om Sekondlieutenanternes Avancement til Premierlieutenant. Der siger den gamle Lov, at der skulde være 2 Avancementer hvert Aar fra Sekondlieutenant til Premierlieutenant, uden Hensyn til, om Premierlieutenantsskassen blev overtallig. Derne sidste Sætning er udeladt her i Loven. Jeg skal naturligtvis indrømme, at det er i Konsekvens paa en vis Maade med det, Ministeren mener, at han isølge Forslaget kan give en Officer Afsted

og ogsaa har det i sin Haand lovligt, uden at henvende sig til Finantsministeren, at han da ogsaa kan opfatte det saaledes, at, naar en Sekondlieutenant skulde være Premierlieutenant, skulde en af de ældre gaa ud. Jeg tror ikke, at det er den høitagede Ministers Mening. Jeg veed det ikke, men hvis det ikke er hans Mening, synes jeg, at det var heldigt at blive staaende ved den Paragraf, som staaer i den gamle Lov, saa at man havde Lov til at have disse overtallige Premierlieutenanter. Jeg skal ikke komme længere ind derpaa. — Der kunde selvfølgelig nok være enkelte Bemærkninger, jeg vilde gjøre hist eller her, men det er dog ikke saa rigtigt at drøfte Sagen saaledes ved første Behandling. Jeg har dog en Ting endnu, jeg ønsker at udtale. Jeg skal rette en særlig Tak til den høitærede Minister for, at vi faae bibeholdt for Flaaden Løjhuslieutenanterne og Værfts-lieutenanterne, 2 af hver Slags. Det skulde have været mig meget kjært, om der i Lovforslaget for Heren havde været et lignende Forslag for at muliggjøre det for Herens Underofficerer, de bedste, de ælste og vel tjente, at naae en Stilling, der naaede ud over Underofficersstillingen. De Lieutenanter, jeg omtalte her, nemlig Løjhuslieutenanten og Værftslieutenanten — jeg sætter ganske vist ikke stor Pris paa Statskalenderen og Rang, men jeg vil dog nævne det — staa i Statskalenderen og have altsaa en Rang, de ere Officerer. Jeg tror ogsaa, at Underofficererne dele den Anskuelse, jeg har. Jeg tror ogsaa, at det var heldigt, at Underofficererne have et Maal, der glimrer for dem, et Maal, som de, naar de ere dygtige, muligvis kunne naae, og dette Maal samtidig er saaledes, at de ikke rykke op og blive egentlige Officerer. Det ønske de mangan Gang ikke selv, fordi de ved deres sociale Forhold blive forrykkede. Underofficereren siger: Naar jeg blot kommer op paa en Plads, hvor jeg er noget mere end Underofficer, er jeg tilfreds. Jeg kunde i det Hele taget ønske, at der i Lovforslaget havde været omtalt en Forstærkning for Svøarnet. Hvorfor skulde man ikke ogsaa kunne tænke sig en Forstærkning for Marinen? Det vil jeg dog bede det eventuelle Udvalg ogsaa at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naturligtvis vil en saadan Forstærkning særlig være heldig, hvis man bibeholder Aldersgrændsen; saa havde man Officerer, der ikke faldt for Uduelighed eller Svaghed, men fordi de ere fødte i et uheldigt Aar, paa en uheldig Dato. Disse meget dygtige Kræfter, som nogle af dem kunne være, havde man dog saa nogen Nytte af.

Det skulde være mig kjært, om de Udtalelser, jeg er kommen med, kunde bidrage til, at det ærede Things Medlemmer vilde skjænke Flaadens Udvikling den Opmærksomhed, jeg i alt Fald tror, den har Krav paa. Flaaden vil, hvad enten det nu er gunstige eller ugunstige Omstændigheder, der lægges til Basis for For-